

برای آنان که سالروز جهانی حقوق بشر را گرامی میدانند!

چو عضوی بدرد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار

در راستای سیاستهای کاسبکارانه برخی از دولتهای عضو اتحادیه اروپا و در سایه حاتم بخشیهای جمهوری اسلامی از کیسه مردم ایران، در سال جاری کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در تصویب قطعنامه ای در ارتباط با نقض حقوق بشر در ایران ناتوان ماند و ماموریت نماینده ویژه سازمان ملل برای نظارت بر عملکردهای حکومت ملایان تمدید نگردید. حذف ساز و کارهای نظارت در ایران، ملایان مردم ستیز را به توحشی باورنکردنی سوق داد و دست بیدادگاههای بنیادگرایان اسلامی و دستگاههای عدیده سرکوب را برای تعدیات هرچه بیشتر نسبت به حقوق انسانی ایرانیان باز گذاشت. تصاویر دهشتناک و دلخراش قطع اعضای بدن و درآوردن چشم، حلق آویز نمودن دسته جمعی و شلاق و سنگسار در ملا عام، که در پایگاههای اینترنتی انتشار یافته و میبایند، نه تنها اسناد غیرقابل انکاری از قربانیان اشتباه بزرگ طرفداران ”گفتگوهای انتقادی“ با ملایان را ارائه مینمایند بلکه نمونه های کوچکی از سبوعیت و تحجرگرایی حکومتهای مذهبی را، در آغاز قرن بیست و یکم بخوبی نمایش میدهند.

ایران بعنوان کشوری که خود، حدود ۲۵۰۰ سال پیش توسط کورش بزرگ، اولین ارائه دهنده اعلامیه حقوق بشر بود در ۵۵ سال قبل، به جمع نخستین امضا کنندگان اعلامیه جهانی حقوق بشر پیوست. با بقدرت رسیدن بنیادگرایان مذهبی در ایران، ملایان به بهانه تضاد مفاد این اعلامیه با باورهای مذهبی، عملاً و بطور سیستماتیک از رعایت و اجرای آن طفره رفتند و هرگز جامعه جهانی عکس العمل قاطعی در برابر تعدیات ملایان نسبت به حقوق انسانی در ایران نشان نداده اند.

متأسفانه علیرغم خواست و انگیزه تدوین کنندگان و امضا کنندگان نخستین این اعلامیه، اینک بوضوح مفاد آن در دو سطح مشخص مورد رعایت و اجرا قرار میگیرد. حقوق بشر در کشورهای دموکراتیک و پیشرفته و حقوق بشر در کشورهای در حال رشد و غیردموکراتیک. عبارات دیگر الزامات حکومت ها برای رعایت حقوق انسانی مندرج در این اعلامیه، بر حسب

موقعیت جغرافیائی و شرایط سیاسی و اقتصادی آن کشورها تغییر مینمایند. بهمین دلیل با وجود تضییقات آشکار حقوق بشر در ایران و در حالی که زنان ایران سالهاست برای بازپسگیری حقوق از دست داده خود منجمه حق انتخاب پوشاک، با رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی مبارزه مینمایند، نمایندگان عالی‌مقام زن جوامع به اصطلاح حافظان و بازرسان حقوق بشر، در بازدید از ایران و ملاقات با آمران و عاملان نقض حقوق بشر، به خفت رعایت پوشش اجباری و به نفی باورهای مورد ادعای خود، تن در میدهند. و یا آنکه در همان لحظاتی که اوباشان و نیروهای انتظامی و امنیتی ملایان، به خردکردن استخوانهای پدران و مادران معنوی ما، در تظاهرات مسالمت آمیز معلمان مشغول بودند، دبیرکل سازمان ملل متحد با بیشرمی تمام از رعایت حقوق بشر در ایران سخن میراند. بنظر میرسد برای شخصیت‌ها و دولتهای حامی جمهوری اسلامی، کشتار دسته جمعی زندانیان سیاسی، بستن فله ای روزنامه‌ها و خمیرکردن کتابها، شکنجه و اذیت و آزار آزادیخواهان و دگراندیشان در زندانهای معلوم و مکانهای مجهول، اجرای پروژه حذف فیزیکی مخالفان (قتل‌های زنجیره ای)، تضییع روزمره حقوق اولیه و انسانی شهروندان ایرانی بویژه بانوان و هزاران مورد دیگر، که هر مورد آن میتواند به سقوط دولتی در کشورهای دموکراتیک بیانجامد، در ایران آخوندزده و گرفتار آمده در چنگال مافیای حزب الله، در ردیف مباحث مربوط به حقوق بشر قرار نمیگیرند.

مردم بجان آمده از جور حاکمان استبداد مذهبی در ایران، سالروز صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر را گرامی میدارند و تا استقرار يك نظام دموکراتیک و سکولار که خود را ملزم به رعایت مفاد این اعلامیه مینماید، همچنان این روز را بعنوان یادواره دورویی‌ها و نگرشهای کاسبکارانه مدعیان دروغین پاسداری از ارزشهای والای انسانی در سراسر گیتی خواهند دانست. از سوی دیگر " کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دموکراسی در ایران " اطمینان دارد که ملت آزادیخواه و مبارز ایران بویژه دانشجویان از تمامی شخصیت‌ها و انجمنهای ملی و بین‌المللی که همواره در کنار مبارزات حق طلبانه آنان بوده و با تمام قوا و امکان، جمهوری اسلامی را بسبب نقض مکرر حقوق بشر محکوم نموده‌اند، سپاسگزاری مینمایند.

زنده باد آزادی برقرارباد نظام عرفی

۱۹ آذر ماه ۱۳۸۱

کمیته هماهنگی جنبش دانشجویی برای دموکراسی در ایران